

[Kultur](#)

Allt började i Nykarleby – också vägen mot Sverige och författaskapet

25 augusti 2026 08:00

Vad skulle ha förvånat honom mer som 20-åring, att han blev författare eller att han flyttade till Sverige? Kurt Levlin svarar på några frågor i samband med sin bokrelease i Nykarleby.

[Jessica Poikkijoki Text](#)

Författaren och bibliotekarien Kurt Levlin på besök i sin gamla hemstad Nykarleby för releasen av sin bok "Halwar" den 21 augusti.

Bild: Jessica Poikkijoki

"Allt började i Nykarleby" står det på skylten utanför stadsbiblioteket. Det är den programpunkt under Nykarlebyveckan då Kurt Levlin har release för sin bok "Halwar". Han har precis läst dikter ur den för publiken inne i Asta-salen och pekat ut de sex män som den handlar om på ett foto från 1986.

Han är själv en av dem, och de träffas regelbundet än idag.

Hur mycket av boken är sanna minnen?

– Vissa dikter är nog riktigt sanna minnen, som jag minns det. Jag har förstås skarvat lite på vissa ställen, kanske förskönat lite också. Men kompisarna har läst det och godkänt att det var ungefär så där det var, säger Kurt Levlin.

Omslaget till Kurt Levlins bok "Halwar" är gjort av Studio Andrei.

Bild: Scriptum

Den här fredagen är tre av kompisarna på plats. Fredrik "Freddi" Liljeström medverkar i uppläsningen genom att framföra några repliker som är skrivna på dialekt. Han fick läsa boken redan i vintras. Det enda han hade synpunkter på var hur en del dialektord var stavade.

Eftersom det saknas en stavningsnorm för Nykarlebydialekten var det något som tålde att funderas på. Med det sagt talar Kurt Levlin dialekten flytande.

– Då jag kommer hit växlar jag om.

Han har bott i Sverige sedan 1996. I jämnt 30 år, alltså. Innan dess bodde han i Helsingfors i cirka 10 års tid, så han har bott i Sverige längre än han har bott i Nykarleby.

– Det var egentligen efter att vi flyttade till Sverige som jag började skriva.

Hans fru fick jobb som logoped i Skellefteå och han läste skapande svenska på universitetet. År 2000 gav Vasaförlaget Scriptum ut "En andra chans". Det var hans första bok. "Halwar" är hans trettonde.

Killen som du var för 40 år sedan, han som är i 20-årsåldern i din nya bok, vad skulle han ha blivit mer förvånad över, att du blev författare eller att du flyttade till Sverige?

– Att jag flyttade till Sverige.

Varför det?

– Det var inget som jag hade planerat. Jag jobbade på ett försäkringsbolag i Helsingfors och trivdes bra där. Det fanns inte på kartan att vi skulle flytta till Sverige.

Tills det gjorde det. I Sverige fanns ett stort behov av logopeder. Efter en tid i Skellefteå flyttade de till Umeå, där han studerade till bibliotekarie, och sedan blev det cirka 15 år i Lycksele innan de flyttade tillbaka till Umeå igen.

Känns det som hemma vid det här laget?

– Det är lite både och, men vi trivs väldigt bra i Umeå. Det var någon klok människa som sa att som österbottning bosatt i Sverige är man kanske som mest hemma på färjan mellan Österbotten och Sverige, och det ligger något i det.

Båda platserna är samtidigt hemma och borta.

Vid det här laget har författaren Kurt Levlin bott längre i Sverige än han har bott i uppväxtstaden Nykarleby.

Varje sommar samlas alla i det gamla kompisgänget i Nykarleby. Han har tyckt att det har varit roligt att skriva om dem.

– Även om jag har skrivit allting själv känns det som om de har varit med i processen på något sätt. Det är lite som om de hade kikat över axeln på mig medan jag skrivit.

– Boken handlar mycket om tidens gång. Om hur det var när vi var 20 år och hur det är nu, när vi är över 60 år. Ju äldre man blir, desto mer uppskattar man vännerna som man hade när man var ung och som man kanske tog för givet då.

Det egna livet och vad man har varit med om känns kanske viktigare med åren, när man börjar se lite mer i backspegeln än framåt.

Boken är personlig, på ett sätt som hans böcker har blivit på senare år.

– Då man skriver vill man hitta något som bränner, något som det känns viktigt att skriva om. Det egna livet och vad man har varit med om känns kanske viktigare med åren, när man börjar se lite mer i backspegeln än framåt.

Några i kompisgänget har redan gått i pension. När det blir hans tur hoppas han kunna fortsätta som inhoppare och ha "en fot kvar i biblioteksvärlden".

Hur är det att som författare arbeta på ett bibliotek?

– Man har tillgång till en massa böcker, men samtidigt kan det bli lite mycket när man både skriver själv på fritiden och sysslar med böcker på arbetstid. Jag skriver också korta författarpresentationer till en databas.

Han beskriver det som att han lever mycket i litteraturens värld. Under det här besöket i Nykarleby har han haft chansen att sammanstråla med andra som också torde göra det.

Jag känner många Nykarlebyförfattare, de är en inspirationskälla, och det var flera här ikväll.

– Jag känner många Nykarlebyförfattare, de är en inspirationskälla, och det var flera här ikväll. Vi utbyter böcker och diskuterar litteratur då vi träffas. Jag tror att det också är ganska viktigt för mitt skrivande.

De utgör en annan av hans vänskapskretsar.

Fredrik "Freddi" Liljeström, som ingår i den förstnämnda kretsen, tog på fredagen vid efter honom och berättade för publiken om sin webbportal Nykarlebyvyer.

Där kan man läsa också om Kurt Levlin, och klicka sig fram till informationen om vilka som döljer sig bakom smeknamnen i "Halwar". De hör till det som är riktigt sant i boken, vilket gör att kompisarna inte är anonymiserade.

– Jag har nog kollat med allihopa att det är okej.